

родни-тъ кои-то държаха съ него. Съ третя-та заповѣдъ той въ-веждаше единъ строгъ законъ противъ вѣстникарство-то.

Тѣзи самопроизволни мѣрки разлютиха цялъ народъ, сами-тѣ негови партизани исповѣдаха че тѣ сѫ противозаконни. Тиеъ ся ползова, на тазъ минута, отъ вліяніе-то кое-то бѣше спечелиль между народа, свиква свободолибиви-тѣ вѣстници въ салона си и съчинява единъ протестъ противъ самопроизволство-то на царя. Цялъ народъ ся дигна противъ правителство-то и слѣдъ единъ малакъ бой въ улицитѣ, съ нѣколко регимента войска, народа зѣ управление-то на Парисъ въ рѣцетѣ си. Слѣдъ побѣдата (на 29. Јануар 1830) Тиеъ направи една прокламація кѫмъ народа за да обѣрне негово-то вниманіе кѫмъ Орлеанская князъ, кого-то Тиеъ препоръчваше да ся избере за царь. На другія день той представи на този князъ единъ Мемоаръ въ кого-то му излагаше причини-тѣ защо той тряба да пріеме френска-та корона. По този начинъ Тиеъ избави Франца отъ голѣми и неизмѣрими злочастія, кои-то щеха непременно да ся случать ако бѣше останаль нѣколко време престола безъ царь. Вътрешнитѣ партій щаха да ся заловятъ за борба помежду си и сценитѣ на първа-та революція щаха да ся подновятъ. Тиеъ избави Франца още и отъ война съ Европа. Защо-то ако ся бѣше прокламирала република-та, Европейски-тѣ царіе щаха непременно да ся подигнатъ за да намѣстятъ пакъ Бурбонска-та династія на френскія престолъ.

IV.

Орлеанская князъ, кого-то френска-та камара изора за царь, бѣше роднина на Карлъ X.; негова-та Фамилія съставяше тѣй наречена-та *млада линія на Бурбони-тѣ*. Симбатія-та на народа кѫмъ този принцъ произлязваше отъ повѣденіе-то на неговія баща презъ първа-та френска революція. Той бѣше уловилъ партія-та на народа противъ двора, благородни-тѣ и духовенство-то; избранъ за депутатинъ въ народа-та камара, той си тури име *Равенство*, за да покаже че е противенъ на титли-тѣ кои-то въвеждаха неравенство-то между народа; и най-послѣ кога-то ся осѣди царь Лудвигъ XVIII. на смърть и той удобри това наказаніе. Негови-тѣ синове, и самія този принцъ слугуваха въ републиканска-та войска подъ команда-та на Ген. Дюмуріе и ся отличиха въ битки-тѣ противъ Пруски-тѣ войски. Тиеъ, депутати-тѣ и сичкія народа отчакваха отъ него да тури единъ край на революціонарни-тѣ движенія, като даде нужна-та свобода и правдини на народа и въ сѫщо-то време ся занячи на престолъ.